

Vtorek, četrtek in soboto izhajajo in veljajo v Mariboru brez pošiljanja na dom
za vse leto 8 g. — k,
„ pol leta 4 „ — „
„ četrt „ 2 „ 20 „

Po pošti:
za vse leto 10 g. — k
„ pol leta 5 „ — „
„ četrt „ 2 „ 60 „

SLOVENSKI NAROD.

Oznani:
Za navadno trisporno vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat,
5 „ „ „ 2krat,
4 „ „ „ 3krat.
veče pismenke se plačujejo po prostoru.
Za vsak tisek je plačati kolek (štempelj) za 30 kr.

Vredništvo in opravišтво je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

Isterske zadeve.

V Istri, 11. jun.

Obesili smo gosle na vrbov klin in zapevati moramo žalostinke. Narodna stranka je pri volitvi 10 t.m. propadla. Dobil je poprejšnji naš poslanec g. Ravnik 28 in g. Jan 25 glasov. Nasprotna, lahonska stranka je zmagala. Dobil je italijanismus Clarici (recte Klarić), župan iz Buzeta, 45 in Ivan Grubiša 42 glasov. Rekli bote, ~~kako je~~ to mogoče, ko je bil zadnjikrat gosp. Ravnik enoglasno voljen? Lahom je bil Ravnik hud trn v peti, zato so najpoprej Koparski volilni okraj raztrgali, tako da mesto Kopar voli za se 1 poslanca, gradiči Bolzet, Milje in Isola 1, in vse srenje koparske in bolzetske okolice 2 poslanca. Poprej je koparska okolica s Miljami imela za se 2 poslanca, in zmaga je morala biti na narodni stranki, kajti županije: Boršt, Dolina, Rozar in Pavnjan imajo 38 volilcev. Tako raztrgane so nas Lahoni premagali, kajti Bolzečane so podkupili, Pavnjance, ki so bili poprej z nami, so s zvijačami spravili na svojo stran, lovili so pred mestnimi vrati volilce ter jih gonili kakor ovce v županijski urad, kjer so se narodni kandidati črnili in sramotili kakor ptujci, Kranjci. Dr. Belli, koparski župan, o katerem bomo drugikrat kaj več povedali, je menda pri tej priložnosti celó slovenski govoril!! Druge spletke so bile tajne, a prišle bodo na videlo. Sosebno je pa g. Grubiša z nami nepošteno ravnal. Ravnik, ko je videl, da Grubiša kandidira in sebi nabira glasove, mu je pisal prav prijazno pismo, da kakor duhoven in rojen Slovan naj pride na dan volitve s svojimi volilci Slovenci na dogovor z narodno stranko, da mu bode on ali Jan iz ljubezni do zatiranega naroda prav rad odstopil mesto, da se le glasovi združijo in da narodna stranka ne propade zavolj njega. Ali kaj je storil Grubiša? Bil je volilec, prišel je tedaj v Kopar, ali k namga ni bilo blizu; združil se je s lahonsko stranko, črnile narodne poslance in edini on je pripomogel našim najhujim so-

vražnikom do zmage. Do taci „črni kljunov“ mi ne moremo imeti zaupanja.

Po dokončani volitvi so se sešli vsi narodni volilci. S potrjim srcem in solznim očesom so kmetje prašali: kaj nam je zdaj storiti? Na to se oglasi pošteni Lavriha, nadžupan Dolinski, rekoč: Nimamo zdaj svojih poslancev, da bi nas očitno pred svetom branili, braniti se moramo z naprejem sami; napravimo tedaj tabor v Kubedu, v sredini, kamor bodo prišli vsi Slovenci koparskega okraja in tudi Hrvatje okoli Bolzeta. Predlog se je sprejel s nepopisljivim navdušenjem. Župniki Klemenčič, Fik, Ovsenek, Blažič, Flegar so začeli podpisovati denarno pripomoč po 40, 30, 20, 10 in več kmetov po 5 gld. in nabralo se je v hipu 53 gld. za potrebno pripravo. Bratje Slovenci! vseh Vaših tabarov smo se mi Istrani z veseljem udeležili, zato zapupamo, da bote tudi Vi radi k nam prišli. Gotovi smo, da posebno Vi tržaški Slovenci nas v tako važnem početju zapustili ne bote. 7. avgusta tedaj da se vidimo zdravi na prvem isterskem taboru v Kubedu! Ne udajmo se! —

Dopisi.

Iz Ljubljane, 12. julija. [Izv. dop.] Razburjena situacija, ki nastaja vedno med volitvami, se tudi pri nas noče popolno vmiriti; naj bolj za to pa skrbi na pol vladni organ konšt. društva „Laib. Tagbl.“, ki vedno ščuje med strankami in podpihuje k sovraštvu sicer mirne ljudi. Jemlje si zopet gradiva iz izmišljenih škandalov, da le črni in ovaja ljudstvo in deželo, v koji njegovi patroni živé. Iz vsega se pa vidi, da zmanjkuje pojmov, da se mešajo možgani tistim ljudem, ki so triumfirali pri zadnji ljublj. volitvi. Še se dobro spominjamo, kako je ta list o svojem času bral levite slov. učiteljem, ko so se posluževali svojih političnih pravic; a denes kako se grozi nad učitelji šentjakobske šole, da so izostali od volitve in ne prišli glasovat za psevd-

liberalca Suppana in mogočnega birokrata Kalteneberger-a! O ubogi „Tagblatt“, kje je konsekvencija tvojih patronov! Po naših mislih bi se bili morali imenovani učitelji udeležiti volitve in kot narodnjaki neustrašeno voliti narodna kandidata. Sicer naj pa tagblatovci pomislijo, da so se ravno narodnjaki pri volitvah obnašali dosti bolj liberalno, nego nemčursko-birokraška „liberalna“ klika. Večina deželnih uradnikov, ki službujejo narodnemu dežel. odboru, je od volitve izostala, mnogo jih je volilo nenarodno; celo dež. uradnik g. Vilhar, ki je ravno par dni poprej prosil, da bi ga dež. odbor postavil za oskrbnika dež. posiljene delavnice, je možko glasoval za nasprotna kandidata. In komu teh volilcev se je od narodne strani prigodilo kaj žalega? tudi mi bi jih ne omenjali, ko bi nas ne prosil „Tagbl.“ Ktera stranka je toraj bolj liberalna? Sicer se pa ovaje tega lista studijo že celo tistim, ki so pri volitvi glasovali za konšt. kandidate; ker zdaj spravlja na očiten oder mirno meščane, ki so to pot le zaradi nadležnih nemčurskih agitatorjev šli volit njegove patrone, brez da bi vedeli, kaj volijo. Res nobena oseba, nobena rodbina, nobeno društvo ni več gotovo, da bi je ne ovadil ta najnovejši, „polizeihorn“ ljublj. nemčurske inteligencije. Da bi spodtkikal nenravno vedenje slov. duhovščini, si gre iskat naš polit. „Hans-Jörgel“ v polnočnih urah v zaprtih kavarnah gradiva za policijske referate ter hitro najde kakega vojaškega pokojnega popa, ki je bog vedi kje križem sveta doma ter ga vrže na vrat naši domači duhovščini. Ah kako žlahtno!

V zadnjem času je v Ljubljani trikrat gorelo; dvakrat ko je ogenj bil le v dimniku, se je s kanonom naznanilo, enkrat pa, ko je gorela v Trnovem neka pristava, se pa čuvaj na gradu še zmenil ni. Nemški požarni mladeniči so urno hiteli gasit mrzle dimnike, k ognju pri pristavi pa, ki je bilo malo večje, si niso upali priti. Za tabor v Šmarji na Štorskem se že zdaj prav močno agitira; posebno društvo „Sokol“ bode močno zastopano. —

Listek.

Slovenski plavičarji med turškimi roparji.

(Dalje.)

„Harambaša je s svojimi ljudmi pri nas delal dobro kupčijo. Vendar se je menda dolgočasil, kajti že v nekterih minutah mi zapové, naj mu dam svojo uro, da bi videl, koliko je na času. Odgovoril sem, da ure nimam. On z odgovorom ni bil zadovoljen, marveč mi je s trpkim glasom povedal, da mu je znano, ka se na vsaki splavi gotovo nahaja ura, naj ga torej ne dražim ter mu dam, kar si bode izbral. Ta prijateljski nasvet me je nagnil, da sem enemu svojih hlapcev naročil, naj prinese skrito žepno uro. Prineseno podam harambaši; on je nanjo pogledal, je glasno rekel, da je polutretje, potem pa je mojo uro potisnil v svoj žep, bržkone zato da bi mogel še večkrat nanjo pogledati.

Zopet nastane mir in tišina. Naenkrat harambaša plane po konci in začne v jeziku meni nerazumljivem zaukazljivo govoriti svojim ljudem. Ko je končal, so roparji postavili svoje puške v piramide in stopili za nas, razen šestih, ki so se pol sežnji od ognja postavili z napetimi puškami proti nam. Še drugih šest nas je še bliže z golimi sabljami obstopilo. To je bilo ma-

homa storjeno. Harambaša nam zdaj zapové, naj vstanemo in odidemo iz naše lesene kolibe. Jaz sem moral stopiti poleg harabaše, drugi moji ljudje pa nama nasproti. Na harambašin migljaj so šli roparji v našo kolibo, so pretaknili slamo, na kateri smo ležali in vse kote in so vse odnesli, kar jim je količkaj prida prišlo pod roke, izvzemši star, čisto raztrgan plašč. Ker smo zaradi mraza obuti spali, roparjam pa so se tudi naša obutala dopadala, morali so se moji hlapci, ki so imeli kaj prida črevljeve, sezuti; samo meni je bilo v tem oziru prizanešeno.

Med tem ko so roparji to svoje poslo opravljali, potrkala mi harambaša precej osorno s svojim jataganom na ramo in mi majestetično zapové: „Tako gotovo mi moraš stotinu cekinov brojiti; ako ne, tučem tebe i tvoje sluge i bacim v rieku!“ Na vse pripravljen sem mu odgovoril s krepkim glasom: „Tebi je lahko z nami ravnati, kakor se ti ljubi, a meni je nemogoče dati ti zaželjenih sto cekinov, ker jih nimam; do zdaj še nisem nič prida stržil in še le v mestu Gradiški dobodem več denarja, kamor moram po pogodbi svoj les dopeljati.“ Po kratkem premišljevanji mi reče, naj dam, kar imam. Izročim mu torej svojo možnjo, ki sem jo imel pri sebi v žepu. V njej je bilo okolo 2 goldinarja srebra in ravno toliko bakrenega denarja. Harambaša je možnjo odvezal, denar ogledal, potem pa

možnjo zopet zavezal, vrgel mi jo pred noge velé mi, da moram več denarja imeti in da naj mu kovčeg odprem. Kaj sem hotel? Dal sem toraj ključ do kovčega enemu svojih hlapcev — osemnajst let staremu mladeniču, edinemu ki od onih hlapcev zdaj še živi. A dečko se je tako tresel, da ni mogel ključa vtakniti. Nevoljen ropar je z mečem proti fantu sunil, ktere ga bi bil gotovo smrtno ranil, ko bi se ta ne bil hitro na stran obrnil, tako da ga je doletela le poldrug palec dolga, a ne globoka rana. Fant je glasno zavpil, kar je harambašo jako jezilo, tako da je še enkrat ponovil svoje povelje, naj molči, sicer da mu takoj odseka glavo. To žuganje se je fanta prijelo, niti glasu ni več dal od sebe. Roparja pa, ki je bil po fantu mahnil, je harambaša v svojem tujem jeziku pokregal in ga odpravil s straže, kamor pa je takoj poklical drugega roparja. Potem sem jaz sam pobral ključ in hitro odprl svoj kovčeg; zgorej na vrhu je ležal samokres, ki je harambaši delal veliko veselja; rekel mi je, da je vedel, da moram imeti tak samokres. Poleg samokresa je stala rozolijska steklenica, ki je bila napolnjena z oljem, in zraven nje 3 enake steklenice napolnjene s prav dobro rozolijo. Na vprašanje, kaj je v teh steklenicah, odgovoril sem mu, da olje in sem mu hitro dal oljnato steklenico povohati. Ko je podišal, je rekel, da mu olja ni treba, in je vse štiri steklenice dal hlapcu, ki

Iz Kamnika, 8. julija. [Izv. dop.] V Tržiči se je volitev za poslanca v deželni zbor tako vršila, da je zmagal velike mere „liberalec“ dr. Gauster, okrajni zdravnik v Kamniku. Naši narodni volilci so sicer vse storili, kar je bilo mogoče storiti po poštenem potu. Ako pomislimo, da je bila volitev v torek, ko je pri nas ravno tržni dan, da so morali nekteri celo svoje štacune zapreti, ker niso nikogar imeli, ki bi jih bil namestoval, ako pomislimo, da so sploh vsi volilci trgovci, obrtniki in rokodelci in ne ravno preobloženi s premoženjem, pa niso se vstrašili zgube tržnega dne, moramo spoznati, da so narodnjaki veliko storili, da bi bila zmagala narodna reč. Od druge strani so tudi nemškutarji storili, kar je bilo v njih moči, da bi mogočni Tevtoniji kadila zažigali. Armada uradnikov je morala v polnem številu iti in glasovati — nolens volens — za nasprotnega kandidata, in moške, ki so vedno za narodno reč bili vneti, so zdaj — s težkim srcem sicer, to da za ljubi kruhek se bojé — za nasprotnika glase oddali; naš župan, kateri ima v „Pressi“ svoj evangelij, je vse sile napenjal, ljudi ali na svojo stran dobiti ali pa jih od volitve poplašiti ali odkupiti, pa z vso silo je komaj 5 najbolj neznačajnih meščanov dobil, ki so podpirali nemškutarijo, med temi petimi je tudi trgovec Janez Ferlinc.

Med volitvijo se že celo ni pošteno in po postavi ravnalo, največ graje zasluži c. k. volilni komisar g. Jagrič; ta se je tako neotesano proti narodnim volilcem obnašal, da se že ne morejo njegove sirovosti zadosti obtožiti. Če je le kter volilec usta odprl, mu je že zakričal: „schweigen Sie“, „Sie haben nichts zu reden“, „ich lasse Sie hinaus werfen“. Ali so to besede c. k. komisarja? še sirovi hlapci ne vpijejo nad neumno živino tako, ko je g. Jagrič vpil nad volilci, kateri so se hoteli o kaki reči kaj opravičiti. Ali je to obnašanje c. k. komisarja proti volilcem, katerim se že tako trdo godi, da morajo celo v daljni Tržič hoditi svoje pravice iskat? Ali je to spodobno obnašanje proti izobraženim meščanom? Nadalje je naš nemškutarski župan s svojimi častilci že pred ta dan v Tržič šel, in vsi ti so na vse kriplje agitirali za Gaustra, tako da se jih je res nekaj tržiških strabopetcev nam že zagotovljenih izneverilo; in je doktor Gauster sam sebe volil, kar menda do sedaj še ni bilo slišati. Veliko zaslug si je zaradi agitiranja pridobil tudi naš okrajni ranoelnik g. Saurau; ta je delal in se pehal, da mu je pot po obrazu tekla. Tudi ta je kar si najgrše proti narodnim volilcem psoval. Ako vse to pomislimo, se kar nič ni čuditi, da je nasprotna stranka zmagala in da je naša padla. Padli smo, toda padli s častjo — ker zmaga bode naša gotovo, kakor hitro deželni zbor to reč v roke dobi.

Na volitveni dan zvečer, ko so narodni volilci

jih je zanesel v čisto izpraznjeno kolibo. Pustil mi je tudi tobak za noslanje.

Ko je bil kovčeg čisto izpraznjen, hotel sem ga zapreti, ali harambaša mi je zapovedal, da naj še počakam, ga je sam od vseh strani ogledal opominjaje me, da so tla mnogo predebela in da mora tam biti napravljena kak skriven predelek, kterege naj mu odprem, ker bi sicer on kovčeg siloma razbil, kar bi bilo meni le na škodo češ da bi za kovčeg jaz vendar še lahko stržil par goldinarjev. Preverjen, da bi harambaša res tudi tako ravnal, kakor mi je zažugal, in da bi rešil vsaj prazen kovčeg, odprl sem skrivni predelek. Veselje je zabliskalo iz harambašinih oči, ko je zagledal 1400 gold. odkupe lepo zvezanih in mošnjo z blizo 140 gold. konv. denarja; oboje je vzel v roke, se je obrnil k ognji ogledovaje svoj plen. Drugi roparji vidé toliko denarja so harambašo obstopili, celo straža se je rinila k njemu tirjaje, naj se denar nemudoma razdeli. Harambaša pa je imel svoje muhe in rekel, da tú ni čas denarje deliti. Roparji se niso dali tako meni nič tebi nič odpraviti in so glasneje in glaseje tirjali svoj delež. Zdaj se je harambaša razlutil, visoko zavihtel svojo sabljo in ko bi ne bili vsi roparji hitro zbežali, mislim, da bi bil z nekterimi mahljaji vse posekal. Samo eden je ostal, nazreč tisti, kterege sem zgoraj opisal, da je imel s srebernjaki obšito

domu dohajali, si je supruga našega župana mnogo prizadjala, kako bi jih zasramovala, ali ni ji bilo mogoče družega doseči, ko to malo reč, da je otrokom rožiče, cukar in druge enake sladkarije delila, nekterim bolj korajžnim je tudi desetice dala, (pa eni so drugi dan to nazaj poslali) da bi bili vpili „vivat Gauster“, ali otroci so se pokazali veliko modrejši od nje, sprejeli so kar se jim je dalo, kričali so pa le „živio Slovenci“, živio Slovenija; da ji to ni bilo po volji, se samo razume. Drugi dan, to je na sv. Petra večer, so se zopet začeli okoli Kecelnove štacune zbirati in vpiti „živio“ nadejaje se zopet kakega darila; okoli 9. ure se je pa nekaj rokodelskih pomočnikov zbralo, ki so po mestu gor in dol hodé peli „Hej Slovenci.“ To je bilo pa našim nemškutarjem že prežeč; in kar nevtogoma so poslali v Ljubljano po žandarje in v soboto 2. t. m. popoldne smo jih že videli celo tropo priti; iz kakšnega namena so prišli, in koga so prišli varovat, je nam uganjka —, eni pravijo, da so prišli nemškutarje varovat; ko bi bilo to res, bi jih bili oni v svoja stanovanja vzeli; tako jih je pa naš župan le po najbolj narodnih hišah hotel vkvartirati, pa nobeden jih ni hotel pod svojo streho sprejeti, češ, meni ni treba nobenega varuha. Morali so jih skupaj v pivarnico spraviti. Ko to neki pošteni, za narod vneti meščani vidijo, gredo kar naravnost k c. k. okrajnemu poglavarju g. Klančič-u ter mu razjasnijo, kako se nobenemu ni treba bati, da gotovo še nobenemu narodnjaku ni prišlo v misel nad komu se maščevati, naj le brez skrbi žandarje nazaj pošlje, od koder so prišli; da oni za vsaki nemir ali naval ljudstva iz dežele dobri stoje. Uslišani so bili ti pošteni, in 4. t. m. so pa že žandarji nazaj šli v Ljubljano s trdnim prepričanjem, da je pri nas ljudstvo mirnejše od vsacega družega mesta, v veliko sramoto nemškutarjem, našemu narodnemu mestu pa v čast.

Prepovedal je zdaj po volitvi naš župan oštirjem, da ne smejo čez enajsto uro zvečer točiti; ali ta prepoved se nam kaj smešna zdi, vsaj nismo poprej v nobeni drugi gostilnici videli tako pozno v noč, ja skoraj dan na dan do ranega jutra točiti, ko ravno v tisti, v katero je on s svojimi nemškutarskimi malikovalci zahajal; torej se je nam popolnoma nepristojna zdela ta prepoved, ker nas nikakor toliko ne zadeva, kakor ravno njega samega.

Predno je bil za župana izvoljen, je za trdno obljubil in roko podal narodni možem, da hoče popolnoma naroden postati, ali sedaj je očitno pokazal, koliko velja pri njem dana roka in beseda. Kamnik, tako narodno mesto, pa Prhavicovega največjega prijatelja imeti za župana, to se nikakor ne strinja. Skrbeli bomo, da pred ko bode mogoče si poiščemo sposobnejšega, narodni reči pravičnejšega moža na to častno mesto.

suknjo in lepi polumesec na turbanu. Pa še ta se je hotel odtegniti, a harambaša ga je pri sebi pridržal in mu v tujem jeziku nekaj povedal, kar se mi je sicer glasilo kakor tolažeče pa ravno tako odločno.

Harambaša zopet spravi sabljo in stopi nekoliko korakov gori in doli po splavi. Potem se zopet obrne k meni in se jezno name zadere: „Daj simo čemer!“ Jas sem mu rekel, da ne vem, kaj hoče, da mi je že itak vse pobral in da mi more samo še življenje vzeti. „Dobro, pa daj svoje življenje!“ divje zavpije, me zgrabi z levo roko za mojo desnico, porine me od sebe, v kolikor daleč je segala njegova roka, potegne svojo sabljo, zavihiti jo visoko nad mojo glavo in zamahne, da bi mi jo razcepil. Ta trenotek zavpijejo moji hlapci: „Jezus Marija!“ vsi kakor iz enega grla in samega strahu popadajo po tleh. Jaz sem komaj mogel misliti na ta sveta imena, ko mi je sablja tikoma mojega nosa zafrčala: zraven mene stoječi ropar s kratko suktnjo je bil harambaši med mahljajem roko potegnil na stran in mu je z resnobnim glasom rekel: „Zašto sečeš? uzimali več smo, šta su imeli, odlazimo: zora!“ Z obema rokama je čvrsto poprijel harambašino roko, toliko časa, da je slednji sabljo spravil in odhajaje mi hrbet obrnil. A še med potom obstane in me vpraša: „Znaš ti Lukaža Konjeviča?“ Jaz sem mu seveda rekel, da ga ne poznam, na kar on: „Ja sim, drugi put bolje očes me znati!“ in odide. (Dalje prih.)

V Gorici, 11. julija. [Izv. dop.] Tako živahnega agitovanja in viharnega volilnega boja še ni doživela Gorica, kakor je bil včerajšnji. Obe stranki, vladna in Sočina ste delali od ranega jutra do časa volitve na vse kriplje; na vse zadnje sta vendar zmagala Sočina kandidata: dr. Lavrič in Jožef Faganel, prvi z 72 in drugi z 66 glasovi izmed 115 volilcev; Baron Pino je dobil 49, Marušič 42 glasov. Slava, gromovita slava! neustrašljivim volilcem, kateri so kljubu vsemu nasprotnemu agitovanju, kljubu zapeljivemu in zvijačnemu odvrčanju od nasprotne strani, trdno stali za Sočina priporočena. 12 duhovnikov volilcev ni sicer glasovalo za oba naša kandidata, vendar pa tako, da so nam k zmagi pripomogli. Hvala lepa jim, posebno pa še onima dvema, ki sta svojo srčnost in svojo gorečo in odkritosrčno rodoljubje pokazala s tem, da sta za oba naša kandidata glasovala. Slava!

Sicer nas je včerajšnja volitev učila, da nam je še mnogo delati in truditi se, predno bo vzbujena sploh narodna zavednost, kakoršne nam treba, in da odvrnemo sem ter tje še ono bojazljivost in omahljivost, ktera dela iz možakov mevrže. — Nekoliko prav takih mož, na katerih stalnost in neustrašljivost smo se trdno zanašali — so se dali od nasprotnikov zapeljati še v zadnjem trenutku. Pa naj bo za zdaj; da smo le zmagali, prav radi pozabimo vse, kar se je grešilo, saj dobro vemo, da le v spravi in zlogi zadobimo moč in veljavo. —

Tolminske občine so volile včeraj v Tolminu gosp. c. kr. okr. glavarja Andreja Winkler-ja in c. kr. svetovalca okrožne sodnije Antona Gorjup-a. Prvi je dobil 72, drugi 63 izmed 74 glasov. Ostali glasovi so se raztresli na dr. Tonkli-ja, dr. Tušar-ja in župana Lapanja.

Dr. Tonkli, vidivši, da so se mu njegovi najzanesljivejši prijatelji izneverili, se je še med volitvijo odpovedal. Prav možko se je obnašal župan Lapanja, ki je bil pripravljen svoje glasove interpelantu dr. Tonkli-ju odstopiti in ki je tudi javno grajal, da se v enem in istem volilnem okraji volita dva c. kr. uradnika. Sicer sta oba poslanca znana narodnjaka, in posebno gosp. Gorjup je tudi že dejansko pokazal, da zna biti neustrašljiv proti vladi.

Na Krasu sta izvoljena: dr. Abram in Črne, razmerje glasov nam še niso znano. Na italijanski strani sta izvoljena do zdaj Anton Dottori, posestnik, in France Candussi, posestnik in zemljemerc.

Prihodnji četrtek bodo volitve za ital. mesta v Korminu, za ital. trgove v Cervinjanu, za Goriško mesto v Gorici, za trgovsko zbornico v Gorici in za slovenske obrtnijske kraje v Tolminu. Tu menda kandiduje dosedanji poslanec Izidor Pagliaruzzi, Slovenec in neodvisen. Najbrž bo tudi zmagal, ako ne postavi gosp. Winkler grofa Pace-ta za protikandidata.

Še nekaj naj dostavimo gledé Tolminske volitve, da ni bilo namreč cel dan volitve gosp. Winklerja videti in da je bil namesto njega dr. Pretis za c. kr. komisarja pri volitvi. V Gorici pa so se vršile volitve v gosp. Pino-vi dvorani, kakor še nikdar do zdaj in on sam je bil volilni komisar. Še marsikaj bi se dalo o tem poročati, pa naj bo za zdaj pozabljeno in odpuščeno.

Iz Prage 10. julija. [Izv. dop.] Slava deklaraciji! Tako je zagromelo pretekli teden iz tisoč in tisoč ust po celi Česki, da so se stare razvaline decembristov stresle, in ko se bodo še enkrat iz tacega vzroka morale stresniti, bojo razpadle, da ne bo niti duha ne sluha po njih. Slava deklaraciji! to je bilo pretekli teden geslo vsacega Čeha, in vsaki narodni volilec, bodisi star ali mlad, zdrav ali bolan, je hitel, da je mogel nekoliko prispeti k slavnej zmagi. In da, zmaga je slavna, tako slavna, da se je mi sami, tem manje torej naši protivniki, nismo nadejali. Po vseh okrajih, po vseh mestih so ali enoglasno, ali pa z ogromno večino izvoljeni deklaranti. In kakovšna je ta večina! Tajno glasovanje, katero si je zbor ustavovernežev mislil ustvariti v svojo korist, je pripomoglo narodnim kandidatom k res nepričakovani večini. V dokaz temu naj le omenim volitve v Pragi in tu najprej na Starem mestu. Pri lanskih volitvah so bili tu izvoljeni dekla-

ranti z večino 161 glasov in letos z večino 448, torej je dobila narodna reč samo tukaj ne celo v enem letu blizo 300 glasov. Na Smihovu je bila zmaga lanskega leta jako dvomljiva in letos je zmagal deklarant z 125 glasi. In tako je povsod. Nikjer niti glasu zgubili, ampak povsodi jih veliko pridobili! In kako je to prišlo? Prešnja leta se je očital narodnjakom terorizem, letos pri tajnih volitvah je moral terorizem odpasti, torej bi moral vspeh tajnega glasovanja biti na protivni strani, a je pri narodni. Da, odpadel je terorizem puhle kazinaške svojbine, na onej strani je bil iskati, a ne na narodnej. Letos se je pokazalo, kdo je pri nas gospod. — K slavnej tej zmagi pa niso malo pripomogli židje, kateri, vidé da le od českega naroda živé in si mošnje polnijo, so skoraj povsod z narodno stranko glasovali, kar se do zdaj skoraj nikoli ni, ali pa redko prigodilo. —

Nemško kazino je čisto poparjeno. Njegovi organi niti ziniti ne morejo, le izid volitev so prinesli brez vseh opomb. Kar se pa čuti narodnega, to je navdušeno, kolikor si je le misliti mogoče. Veselje je bilo na dan volitve videti volilce, kako so z narodnimi trakovi z napisom „deklarant“ hiteli na borišče, in kako jih je množica povsod živahno in navdušeno sprejela. Najveselejše je bilo na Smihovu, kjer so se volitve že ob pol treh končale. Ko je bil izid volitve znan, so jele iz vseh oken vihrati narodne zastave in okoli 4000 ljudij se je „Hej Slovani“ prepevaje podalo v Prago, naznanit to Pražanom. — Pred staromeško radnico je bilo celi dopoldne tako natlačeno, da ni bilo mogoče ganiti se. Ko se je okolo petih zvedelo, da že ima deklarant 300 glasov večine, so leteli klobuki v zrak in Slava-klicev ni bilo konec. Z veseljem petjem se je podala množica k sv. Venceljnu, kjer se je z odkritimi glavami in kleče odpelo nekoliko narodnih pesem, in pozno v noči še so hodili ljudje domu iz raznih zabav.

Pri nas radost, v nasprotnem taboru otožnost. Kako pa bi tudi ne bila, saj izgubé vsaki trenotek nekoliko tal izpod nog, in kjer se to le dolgo dé, tam potem vse stališče zgine in ni kje stati. In to ustavčaka svojbina vidi, še bolje pa čuti. Poglejmo nekoliko nazaj. Pred 3 tedni je izvoljen za doktorskega dekana medicinske fakulte dr. Stanek, Čeh po rodu in značaji. Pretekli teden je zopet na pravniški fakulteti za dekana volen dr. Petruška, zopet narodnjak. Pred dvema leti še je bila medicinska fakulta čisto nemškega lica, in pravniška do letos, in zdaj imate obé česke dekane, in Nemci gotovo ne dobodo nikoli več svojih. Kajti ako letos pri volitvi pravniškega dekana niso mogli zmagati, kako bo pač drugo leto? Prejšnji nemški dekan je namreč ustanovil dan volitve v sredo, ravno v dan pred volitvijo v dež. zbor, da bi se je ne mogli doktorji iz dežele udeležiti. Vendar so pa prišli, če ravno so morali iz volilne dvorane naravnost na kolo-dvor in zopet na svoje mesto.

Tako se dela na Českem, in ko bi sam na sebi ves publi odbor ljubljanske „Slovenije“ vsaj po česki senci hotel hoditi, in ne edinega in vsemogočnega gospoda igrati, sebičnost svojo podpihovati, bile bi volitve na Kranjskem marsikje mogle drugači izpasti. To je istina, in ne dá se odreči, naj se po listih še toliko trobi ljudem, saj se trobi le nevednim in tacim, ki radi verjemó; malo jih pa bode, kateri bi ne poznali pravega vzroka, in kdor ga še ne vé, naj gre poprašat Čehe, ti jako dobro vedó naše pomere, vedó, kje je „des Pudels Kern“. Če se nekateri domačini dajo slepiti, je mogoče, a ne drugi narodi, kateri od nas možatega postopanja pričakujejo, pa ne vidijo nego lenobo.

Politični razgled.

Notranje zadeve se zdaj malo obravnujejo. Konečne volitve v velikem posestvu, goriškem, primorskem in Istri so se vršile, a ni še od vseh znano, kaj pomenijo, ker je brati dosti neznanih imen.

O namenih naše cislajtanske vlade piše poluradna „Boh“: „Sicer vlada upa, da jej državni zbor ne bode nasprotoval; ali videti je, da vlada še sama ne vé, kaj hoče. Pred vsem ima bajé namen,

brzdati liberalce z narodnjaki, narodnjake paks klerikalci, če zadnji dve stranki ne bode igrali pod eno odejo.“ Res to je prav poštena politika in Potočkega čisto vredna!

V Pragi se konfiscirajo Fadejeva pisma in pripravljajo konečne obravnave proti opozicijskim časnikarjem.

Volitve na Dalmatinskem so zdaj popolnoma znane. Stranka birokratov, ali kakor jo nekateri dunajski listi imenujejo: ustavoverna stranka bode imela v deželnem zboru slabo manjšino. Ves zbor ima vkup 43 glasov. Med temi jih je 25 narodnih, majšina bode štela 18 glasov.

Tiroljski namestnik Lasser ni hotel sprejeti kandidature za mesto Innsbruck in je poleg drugih razlogov navedel tudi tega, da ne more vedeti, ali bi mogel vselej glasovati z ustavoverno manjšino, ker se ima kot vladni komisar često obnašati po višjih ukazih, a ne po svojem prepričanju, ali tako kakor bi tirjala disciplina njegove stranke. Lahko bi tako on kot vladni komisar in kot poslanec sam s seboj prišel v kolizije. Tako piše uradna „Wien. Ztg.“ Kaj pravi krajnski baron Konrad k temu?

O večini hrvaškega zbora piše „Ung. Lloyd“: Večina nima družega namena, nego pri glasovanju v vsem zadušiti manjšino, ki lojalno oponira. Nobeni razlogi, nobeno dokazovanje ne pomaga; večini je le do tega dokazati, da je pač ona — večina. Tako ravnanje pač večini za sedanjí tremotek zadostuje, a nikakor ne more zadostovati narodu.

Francosko-pruska homatija postaja vedno bolj zamotana: eno sporočilo pobija drugo, en telegram govori proti drugemu. To je gotovo, da pri vsej tej zadevi ne gre za nobene koristi človečanstva ali ktere koli oddelka človeškega društva, ampak za dinastične interese, in pa da narodi brez razločka rado vedno, pa mirno gledajo, kako bodo dinasti njih kri in premoženje trčili v pospeh svojih hišnih namenov. Prerokovanje bi bilo za zdaj še prazno, naj torej le sestavimo najvažnejše vesti, ktere so nam prinesli časniki in telegrami. Telegram iz Pariza takole opisuje situacijo: Pruski kralj je v soboto poslancu Benedetiju naznanil, da je princu Leopoldu dovolil prevzeti španjsko krono; pruski kralj je 11. t. m. dogovarjal se z vpljivimi osebami, po teh dogovorih bode odgovoril francoski vladi; odgovora so v Parizu pričakovali 11. dan t. m. zvečer ali 12. zjutraj. Iz ničesar se ne dá sklepati, da bi kralj prijazno in ugodno odgovoril. Minister zunanjih zadev je v francoskem parlamentu povedal, da vlada razumeva nemirnost ljudstva, kaj natančnejega zvedeti, da pa zdaj on še ne more ničesar povedati. Vendar se v Franciji pridno pripravlja za vojsko. Prefekti imajo povelje vse pripraviti, da se morejo vojaki na odpustu na dano znamenje takoj sklicati. Francoski časniki so že izrekli, da ne bodo dalje nič več poročali o gibanji in prestavljanji armade, kar se godi le v vojnih časih.

„Augs. Allg. Ztg.“ vé poročati: „Dedni princ hohencolernski se je odpovedal španjski prestolni kandidaturi, da bi Spanije nikakor ne motil v njenem svobodnem gibanju in je trdno namenjen, da noče iz majhnega rodovinskega vprašanja napravljati izgovorov in povodov za veliko vojsko.“

Kot najnovejše v tej zadevi poročajo dunajski listi: „Situacija v Parizu je do najskrajnejega napeta. Če do vtorka do dveh popoldne semkaj ne dojde odgovor pruskega kralja, ki bode kandidaturo preklical, bode se dal zaukaz mobiliziranja. Jasno je, da bi se zadeva potem ne dala nikakor več mirno rešiti.“

Bismarkov namestnik Thiele je po necem telegramu iz Dreždanj rekel nemškimi zastopnikom, da bomo v osmih dneh imeli vojsko kljub pomirjajočemu odgovoru, ktereга pripravljaja pruski kralj za francosko vlado.

Kar je v Avstriji živečih pruskih brambovcev, dobili so povelje nemudoma priti domu. Prusija na Českem na tihoma kupuje konje — Francija pa žito.

Pruski časniki tudi ne pišejo več tako reser-virano. „N. D. Allg.“ pravi, da se Prusija ni vtikala v

volitev španjskega prestolnega kandidata, da pa tudi ne more nič storiti proti volitvi, ako se noče sama ponižati. Francoska vlada nalašč išče preprirov; ako jih hoče imeti, bode jih tudi našla.

Italijanski vladi je bajé Francija obljubila, da hoče svoje vojake domu poklicati iz Rima, ako bi Italija v španjsko-pruskih zmešnjavah hotela podpirati Napoleonove poželjivosti.

Ministerjalni časniki španjski pravijo, da španjska vlada s kandidaturo hohencolernsko ni nameravala Francijo spravljati v zadrego, ampak le rešiti svoje monarhično vprašanje. Ko bi se Francija s Prusijo zapletla v vojsko, se Španija vojske ne bode udeleževala, dokler se bode spoštovala španjska samostojnost in avtonomija.

Angleški minister zunanjih zadev je v parlamentu obljubil, da se bode posluževal vsega svojega prijateljskega vpljiva, ka odpravi pretečo vojsko.

Na Dunaj se piše iz Rima, da se začenja konciljska opozicija popolnoma rušiti.

Razne stvari.

* („Slovenskega Pravnika“) ravno izdana 4. številka prinaša sledeči bogati obseg: „O razlastvi (Konec.) — Slovenske predavanja za pravoslovce. — Kjer faktura reče, se ima kupnina plačati. — Obrtniki, katerih obrtnija ne presega rokodelstva, niso dolžni firme napovedati. — Javna posilnost po stesnenji osobne svobode. — Povračilo stroškov neočitnim bolnišnicam za ogrsko-hrvaške revne preskrbljence. — Občinske zadeve: proračun in denarnični dnevnik. — Črtice. (Posebni pozornosti se priporočuje „Nova zbirka postav.“)

* (Brezpravno slovanstvo.) Iz Zadra se telegrafira „Zukunfti“ 10. t. m.: Včeraj je italijansk capin napal slovanskega publicista in narodnega poslanca Danielota in ga je ranil na glavi; rana ni ravno nevarna; vled tega je mesto, zlasti slovansko prebivalstvo hudo razkačeno.

* (Dr. Klaič) mnogopreganjani vodja narodne stranke v Dalmaciji, je v dveh krajih izvoljen za poslanca. Narod mu je torej v nekoliko povrnil, kar je bila nad njem zagrešila birokracija in lahonstvo.

* (Iz mariborske gimnazije) slišimo, da hoče sedanjí gimnazijski vodja na podlagi neke samo za Česko veljavne postave slovenščini še nekoliko teh malih pravic vzeti, kar jih je slovenščina do zdaj vživala. Če pomislimo, da se je lansko leto celo po „verfassungstagih“ sklepalo, naj se na celjski in mariborski gimnaziji napravijo slovenske paralelke, potem sovražnega postopanja gosp. direktorja Gutscherja ne moremo umeti, to tem manj, ker se nam je Gutscher opisoval do zdaj kot precej pravičen mož. Ali od zgoraj tak veter piše, ali g. Gutscherja više vleče, o tem se bodo imeli naši deželni poslanci vsakako prepričati v deželnem zboru graškem.

* (Grof Beust) se je židom, ki so ga v brodijski kupčijski komori volili za poslanca v deželni zbor gališki, po telegrafični poti zahvalil in sicer si je dal telegram napraviti v poljskem jeziku. No, pri taki malenkosti kakor je zahvalen telegram, že še gre, a kaj bode v gališkem zboru počel mož, ki ne razume nobene poljske besede. Z nemščino se še po vseh avstrijskih parlamentih ne more zhajati!

* (Česki hospic.) Kakor se iz Rima piše v „Augsb. Zeitg.“ se namerava tamkaj ustanoviti cerkev s hospicem za Čehe. Zlasti se kardinal Schwarzenberg zanimiva za to stvar. O kardinalu Schwarzenbergu se je te dni v Prago telegrafiralo, da je mahoma v Rimu umrl. Praški organ nadbiskupove kanclije je na posebno vprašanje v tej zadevi izrekel, da na tej vesti ni bilo nobene resnične besede.

* (Ljubljanski magistrat) je dosedanjega kateheta in vodja št. jakobske šole, g. Rozmana njegove službe odvezal, a ni povedal nobenega razloga. Gotovo g. Rozman pri volitvah ni tako glasoval, kakor je tirjal magistrat. Tako delajo avtonomni nemškutarski zastopi z našimi ljudmi, kako pa delajo naši zastopi z svojimi nemškutarskimi uradniki?

* (Na mariborski učiteljski pripravnici) je razpisano nekoliko učiteljskih služeb. V uradnem oglasu beremo, da dobijo prednost oni prosilci, ki bi znali tudi slovenski jezik. Po tej stilizaciji jesoditi, da dobodo omenjene službe tudi taki učitelji, ki slovenskega nič ne znajo, in kakor mi poznamo uradno prakso, imeli bodo celo Nemci prednost. In vendar je mariborska pripravništva edino odgojišče za učitelje vse slovenske dolence - štirske dežele. Slovensčina se zdaj na tem učilišču toliko zanemarija, da se niti metodika ne podučuje v slovenskem jeziku. Pa naj še kdo trdi, da se Slovencem ne godi krivica na najboljšem, na naši mladini in njenih prihodnjih odgojiteljih.

* (Znamenje krvave vojske.) Originalen dopis, ki ga je dobila stara „Presse“ iz Pariza, naznanja, da se na tistem dva armadina oddelka za vojsko pripravljata. Najboljši generali bodo zapovedovali. Pa to je še vse nič. V dopisu še vse huje beremo, namreč: „Cesarski princ bode pridán generalnemu štabu.“ Če ta vest ne bode pruskega Moltketa ganila — do smeha, potem se je mož odvadil smejeti.

* (Iz krške okolice) beremo v „L. Ztg.“, da je v krški okolici huda nevihta s točo vred pokončala vse polje in tudi vinograde. „Tagbl.“ pa poroča iz dolence Kranjske, da se je nadejati bogate letine in da polje in vinogradi prav lepo kažejo.

* (Rojanska čitalnica) napravi v nedeljo 17. t. m. obletnico; v ta namen bode beseda z deklamacijami in igro: „Mlinar in njegovo hči“ in tombola v lepi prostorni vili, ki se je v najem vzela, da čitalnica lažje svojo delalnost razvija. Ustopnino zaradi stroškov plačajo neudje brez razločka spola: 30 soldov, udje (samo moški) 20 soldov; oddelek vojaške godbe Ernestovga polka bo igral. Nadejamo se, da bojo nas pri morece ljubljanski Sokoli s svojim obiskanjem počastili, kakor so v Cirkinškim taboru obljubili. Uljudno vabi vse ude in rodoljube

* (Grof Beust) v francosko-pruskih homatijah ne bode mogel tako po svoji glavi ravnati, kakor bi si morebiti sam želel. Cesar si daje vedno poročati o najnovejših vestih in je po dopisu graškega lista naravnost izrekel željo, da naj se na Dunaji v tej zadevi ne stori noben odločilen korak brez vedenja in dovoljenja ogerskega ministerskega predsednika Andrašija. Ta zaukaz je sicer zdaj jako praktičen, a tudi dokazuje, kako je Avstrija sploh in Cislajtanijska odvisna od ogerske politike. K sreči je neki grof Andraš za to, da Avstrija ostane popolnoma neutralna, dá, on je celo proti oboroženi neutralnosti.

* (Viši državni pravdnik Jaroš) v Pragi je imenovan za predsednika praške deželne sodnije. Sedanje ministerstvo vé preganjalce češkega novinarstva dostojno odlikovati.

* (Napadanje židov) se zdaj ne naznanja samo iz Poljske, ampak tudi iz Bukovine: Dunajski časniki so zdaj polni nevolje zaradi tega; kader se krščanom in narodnjakom kje zgodi enaka krivica, takrat se ti listi veselo smeje in vselej vedó, da so bili krivce sami napadeni krivi.

* (Mariborska čitalnica) ima prihodnji petek svoj poluletni občni zbor, v katerem se bode polagal račun letošnjega leta in volil nov tajnik.

* (Ogenj v Carigradu.) 11. t. m. je v Carigradu pogorelo zopet 1500 hiš, večidel ubožnejših prebivalcev. Ogenj je trajal devet ur.

* („Narodnim Slovencem v poduk“) — to je naslov jako popularno pisane slovenske brošure 16 pol obsegajoče, ktera se ravnokar dotiskuje v družtveni tiskarnici v Gradci in ktero je založil g. gimn. profesor Janko Pajk v Mariboru. Kolikor smo mogli videti v naglici, je namenjena brošura zlasti narodnim manjšinam na Štirim, katerim se podajajo praktični poduki in vodila, kako se jim je v prihodnje vesti, da si zavarujejo in zboljšajo svojo eksistenco. „Delajmo in pomagajmo si sami!“ to je najnovejša brošura glavno načelo.

Dunajska borsa 14. julija.

Enotni drž. dolg v bankovcih	55 fl. 25 kr.
Srebro	120 „ — „
Napol	9 „ 88 „

Jaz Viljelmina Rix

tukaj javno izrekam, da sem kot vdova ranjk. dra. A. Rixa že osem let edina in sama izdelovalka prave in nepokvarjene original-paste Pompadour, ker le jaz poznam skrivnost pripravljenja. S tem torej naznanjam, da se odsehal omenjena pasta Pompadour nepopačena dobiva le v mojem stanovanju na Dunaji, Leopoldstadt, grosse Mohrengasse 14, 1. Stiege Thür 62; svari, naj se nikjer drugje ne kupuje, ker zdaj nimam ni depota ni filiale in sem

Prava
Pasta
Pompadour.

Ko bi ne imela zaželjenega vspeha, bode se denar brez ovir nazaj poslal.

Pošilja se po povzemi (Nachnahme).

vse depote razpustila zaradi ponarejanja. Moja prava pasta Pompadour, tudi čarobna pasta imenovana, nikdar ne ostane brez vspeha, ki je vzvišen nad vsako pričakovanje, edino garantovano sredstvo za hitro in nezmotljivo odpravljanje vseh mozoljev na obrazi, sajecev, peg, šinj in ogorcev. Garancija je tako gotova, da se denar retour pošlje, ko bi vspehi izostali. Piskerc te izvrstne paste s podukom 1 f. 50 kr. a. v. (3)

Zahvalna pisma se ne razglašajo.

Častitim prebivalcem

mariborskim in drugih mest, posebno pa kupčevalcem in obrtnikom s tem uljudno pod garancijo in diskrecijo priporočamo, da jim bomo oskrbovali njih dotične

inserterate
v vse domače in tuje časnike.

Načelo: Pošteno in po ceni postreči!

Haasenstein & Vogler

na Dunaji, Neuer Markt 11.

Hamburg, Neuer Wall 50. Leipzig, Markt 17, Königshaus. Frankfurt a.M., Grosse Galusstrasse 1. Berlin, Leipzigerstrasse 46. Breslau, Ring 51. Basel, Steinberg 29. Zürich, Marktgasse 11. St. Gallen, Obere Grabenstrasse 12. Genf, Place au Molard 2. Stuttgart, Kronprinzenstrasse 1 B. Köln a.R., Lobstrasse 32.

Podpisani je dobil dovoljenje od slav. c. k. šolskega svetovalstva v Gorici, z odpisom pod št. 359 in z dopuščanjem vis. c. k. središčnega mornarskega ravnateljstva, da sme v Gorici odpreti in imeti osebno mornarsko šolo. Vabim tedaj gosp. starše, kateri imajo takega sina, da želi učiti se mornarstva, naj se zastran te reči pri meni oglašijo.

V Gorici, meseca junija 1870.

Aleksander Bradičič,
mornarski kapitan na Placuti št. 50.

Igrače in društvene igre.

Skrbljeno je za vsako dete, mlado in staro, bogato in revno. V Beči ni druge kupčije, kjer bi bil tako razen izbor in bi se tako ceno prodajalo. Razne zanimive znanostne igre za šolarje, in ogromna izbirtka novih zanimivih družabnih iger za otroke vseh starosti i. t. d.

Nekoliko teh iger:

Krasno oblečene punčike, po kr.: 30, 50, 80, gl.: 1, 2, 3, 4.
Neoblečene punčike, po kr.: 10, 20, 30, 40, 50, 80, gl.: 1, 2.
Mehanične tekajoče punčike z glasom in gibljivo glavo, rokami in nogami, po kr.: 70, 90, gl.: 1, 20.
Loterije in tombole po 20, 30, 50, 80 kr.
Kladivo in zvon, kr.: 10, 20, 30.
Domino, po 20, 30, 50, 80 kr.
Šah, fino, s figurami, gl.: 1, 30, 1, 50, 2.
Kegljji, po 10, 20, 40, 60, 80 kr.
Nagajive igre, po 20, 30, 40, 60, 80 kr., 1 gl.
Gradbene omarice, po 20, 40, 60, 80 kr., 1, 1, 50, 3 gl.
Kubus-igre, po 30, 60, 70, 90 kr., 1, 20, 2 gl.
Risarski aparati, kr.: 30, 60, 90.
Kasete za delo, kr.: 60, 80, gl.: 1, 1, 50, 2.
Piano, po 1, 50, 2, 3, 4.
Pozavne, trompete, bobni, vijoline, gitare, melodiji, dude, harmonike, cimbele in drugi instrumenti jako cenó.
Igrače za nespametne otroke iz lesa in kavčuka, po 15, 20, 30, 50 kr.
Razne živali namehu, po 5, 10, 20 kr. — 1 gl.
Živali čisto naravno delane, 50 kr., 1 — 2 gl.
Druge igre, 1000 črne izbirke, 10 kr. — 4 gl.
Družabne igre po 30, 50 kr., 2 gl.

Najnovejša knjige s slikami, za deklice, z ali brez teksta, po 10, 15, 25, 45, 65, 80 kr., 1 gl.
Brez poduka se otroci učé brati po novih omaricah za branje s slikami, 1 o. 1 gl. — Igraje se otroci učé raznih del na rokah po novih delavskih šolah, ena taka 80 kr., gl.: 1, 20, 2, 3.
Globusi po 50, 80 kr., 1, 1, 50, 2 gl.
Laterna magika, imenovana čarobna svetilnica, prijetna zabava za mlado in staro, s 2 podobami, pokr.: 65, 85, gl.: 1, 50, 2, 3, 4, 5.
1 majhen steklen instrument, imenovan čudežni ptič, s katerim se more posnemati petje vsacega ptiča, ta jako zanimiva stvar velja le 25 kr.
Kovčeg angleška orodja, napolnjen z vsakojakim hišnim orodjem, po gl.: 1, 1, 50, 2, 2, 50, 3, 4, za otroke po kr.: 25, 35, 60, 80, gl. 1.
Izvrstne Fröbelove igre za samodelovanje, največja izbirtka za deklice in dečke vsake starosti, 1 igra po 80 kr., 1, 50, 2, 2, 50, 3, 3, 50 gl.
Tiskarnice, popolne, z abecedami in potrebnimi, za odraslene otroke 80 kr., gl.: 1, 20, 1, 80, 2, 50, 3, 4 — 5.

Čedna knjižica za zaznamovanje in pletenje s 30 novimi obrabci, po 5 kr.
Razne igrače v skatljice izdelane v stoterni izbirtki, za deklice in dečke, po kr.: 10, 20, 40, 60, gl.: 1 — 2.

Zanimajo in kratkočasijo

novi salonski umetni ognji, brez slabega duha, raznovrstni, po kr.: 3, 5, 8, 10, 15.
Ognjišča, kuhinje, hlevi, prodajalnice, sobe, saloni, vse z ali brez oprave.
Otročja gledišča po 35, 60 kr., 1, 20 gl.; bratnilnice po 10, 20, 30 kr.; metamorfozne igre po 20, 40, 60, 80 kr.; roulette-igre po kr.: 35, 50, 80, 1 gl.; tekoče miši po 50 kr.; tekoče železnice po 2, 2, 80 gl.; otročje ure, fine z bilom po 35 kr., drugačne po 10, 15, 20, 30, 40.
Pistoleti, karabine, puške s pokom, po kr.: 20, 40, 80, gl.: 1, 1, 30, 1, 50.
Kositarjeve sablje po 20, 30, 40, jeklene po 90 kr., 1, 30 gl.
Raznovrstne magnetične igrače, ki v vodi plavajo za magnetom, 1 skatljica po kr.: 10, 20, 30, 50, 80, gl. 1.
Porcelanast servis za kavo, čaj, jedila po velikosti, kr.: 60, 80, gl.: 1, 50, 2, 2, 50.

Jako zanimive in kratkočasne za vsako starost so čisto novo sestavljene čarobne kasete. To so čedne kasete vse z natančnim podukom, tako da vsakdo lahko copra a la prof. Bosco, 1 kaseto po pripravah po gl.: 1, 40, 1, 80, 2, 80, 2, 80, 3, 50.
Zemlja in njeni prebivalci, za umne otroke jako priporočljivo; to je étui s globom pravilno delanim in vsi svetovni prebivalci v svojih narodnih nošnjah, pod vsakim 3jezično ime, velja samo 35 kr.
Živali s kožo preoblečene, prav trajljive, po kr.: 35, 50, 80, gl.: 1, 1, 30, 1, 50, 2.
Razne živali z naravnim glasom po kr.: 50, 80, gl.: 1, 1, 30, 1, 50, 2, 2, 50.
Kositarjeve prav trajljive delane kočije, cabriolets, fiacres, comfortable in drugi večji in manjši vozovi, vsi s konji, po kr.: 30, 50, gl.: 1, 1, 50.
Dunajska konjska železnica, železnice in barke po kr.: 50, 80, gl.: 1, 1, 50.
Fotograf, zabavljiva igra, s katero je res mogoče fotografije delati, s podukom, po 20, 40 kr.
Amerikanska vojaška igra, ali 3 konje združeni v enega. To je ameriška svobodna zastava, ki je ob enem trompeta in pokajoča pistolja. Prav čedno po 80 kr.

Mnogo drugih iger, ki jih ni moč imenovati, dobivajo se po tej ceni edino v podpisani zalogi. Zapisniki cene, ki so vsi jako zanimivi, razpošiljajo se gratis.

Krasobazar, A. Friedmann na Dunaji Praterstrasse Nr. 26.